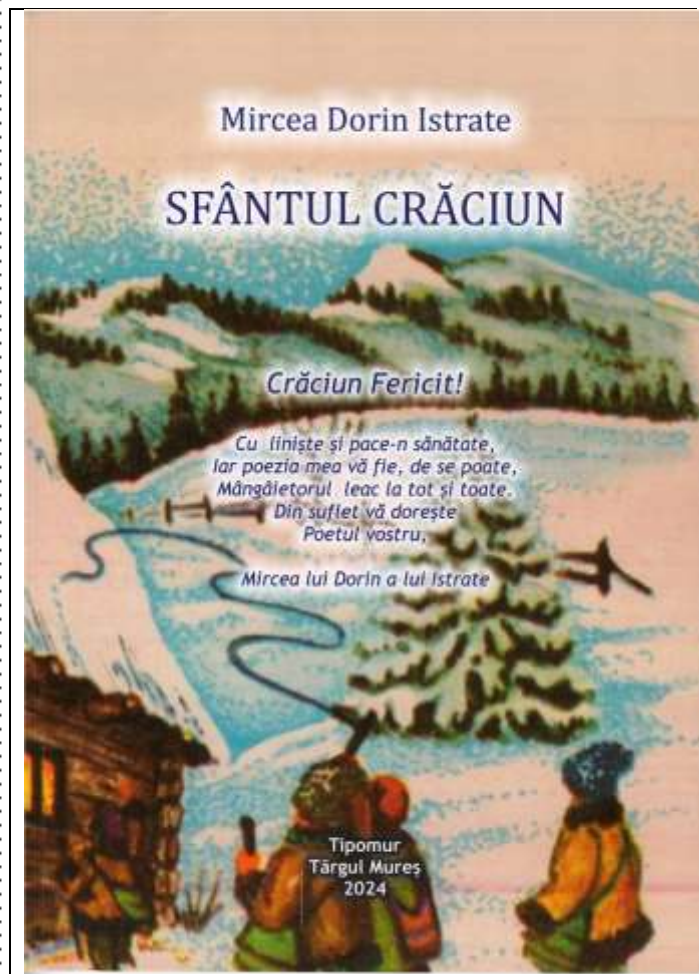


DOCUMENTE

*Taina nopților de iarnă*

Se-mpuținează ZIUA cu raza-i de lumină,
 Ne-ademeneste NOAPTE-n visarea ei cea lină,
 Pe umărul ferestrei strat nou de nea se-așterne
 Iar cei prunçuți în BRAȚE-s, de-acuma la Moș Ene.

Pe BOLTA necuprinsă îmi strălucesc în noapte
 Luceferii în roiuri, ca-n pom cireșe coapte,
 Când LUNA, doamna nopții, cu voalul ei de nori
 Îmi cerne-a ei lumină, pe plopi de frunze goi.

Sub plăpumi de troiene îmi doarme încolțită
 SĂMÂNȚA pusă-n toamnă, de mâna cea trudită,

Odată cu SPERANȚA că-n vara care vine
 Hambarul, coșul morii, vor fi cu toate pline.

Se stâmpără de-acuma, întreaga larmă-a serii
 Când MOARE clipa zilei în palmele tăcerii,
 Îmi tremură lumina din lampa afumată,
 Și jucăușa umbră a focului din vatră.

Ca toate ÎMPREUNĂ, el, omul se-odihnește,
 Din hornul casei fumu-n fuioare se rotește,
 Urcînd pe scări de VISE spre raiul din ceresc,
 În noapți de blândă iarnă, când toate se-ndulcesc.

Ca mâine e Crăciunul, și-i VESTE pe pământ
 Că Maica, Preacurata, născut-a pruncul sfânt,
 Că El va FI de-acuma a lumii Iertător
 De n-om mai fi cum fost-am, păcatului DATORI.

În VISUL cel de noapte, copil mă FĂ Mărite
 Să DUC colindul lumii smerit și preacuminte,
 Cu alții ce-s de-o seamă, sub ninsele FERESTI,,
 Când peste noi COBOARĂ, ninsori dumnezeiești.

Așteptata ceea iarnă

Vintă-i IARNA peste humă, peste sat și peste țară,
 Munca-i dusă la HODINĂ, până-n prag de
 primăvară
 ROADA-i pusă în hambare, fânu-n STOGURI
 rânduie,
 Vinul doarme în BUGLANE, somn prelung la
 limpezit,
 Varza toată e în BUTE, PICOTIND în PRITOCIT.

De Ignat veni-va vremea pe GODAC să îl tăiem,
 Să-l avem de POFTA gurii și-n bucăți să-l feliem,
 Pe trii RUDE să îl punem, steie-mi în
 AFUMĂTOARE,
 Iar JINARSUL, cel de prune, gălbeniu și-ar vrea
 culoare.,
 C-apoi roșu să se facă în OBRAJI, la fiecare.

Așteptam vie CRĂCIUNUL, cu sfințita lui colindă,
 Cu COPII pe la ferestre și-ncă la vecini în TINDĂ,
 Ca AMINTE țină-n viață toată cea copilărie,
 Prea știind că niciodată ca atunci, n-o fi să-mi fie,
 Raiul cel fără PERECHE, plin de sfânt și reverie.

Numai NINGĂ-mi ca-n poveste vre-o trei zile
 adunate,
 Peste sat și peste HULĂ, peste tot și peste toate,
 Să mai ȘTIM cum este iarna ceia-n toate-adevărată,
 Nu din VORBELE lui Moș, spuie cum a fost odată,
 Când copil îmi FOST-a și el, în viața lui uitată.

Cronica militară

Regele a vorbit pensionarilor militari

de General ALEXE ANASTASIU

Se cunosc din informațiile noastre din Capitală, că Vineri 29 Februarie a. c. din la o delegație de 6 generali, formată din: generalul fost inspector de armată I. Popovici, actualmente senator de drept, amiralul Duxiașiu, fost senator și vice-președinte al Senatului, generalul Anastasiu Alexe, fost senator și generalul Iacob C. și Teodorușca Al. a fost președintele Saveranului, la Palatul din Calea Victoriei, de generalul de divizie Ernest Bădiu, în calitate de președinte al Societății „Regele Carol I” a ofițerilor în rezervă și retragere proveniți din activitate, care a înmănat M. S. Regelui, un memoriu asupra necesității pensionării militare.

După ce rezumatul în patru perioade evoluției pensilor militare în țara noastră, de la 1869 — data primei legi de pensii militare întocmită sub ministerialul generalului Lăhovari — și până astăzi, memorialul expune documentar evoluția acestor pensii de viteză administrativă, față de pensii militare — pensii în trecut — la noi și țară similar în viața altă țară din lume — pensii militare fiind mai mici decât pensii civile.

In concluzie memorialul a făcut următoarele propuneri:

a) Cuantumul de pensii să fie de 80% până la 100%, așa cum stăbulește legea noastră de necesitate din 1869, 1902 și 1925 (dar plafonul să după cum stă în toate țările); iar pensia să acopere automat fluctuațiile soldelor ofițerilor activi.

b) Să se destăvăie necesitatea de garanțare (100%, 92%, 85% și 75%) întrucât dacă în gar-

zanțele mari viața de locare și e mai puțin scumpă, în schimb pensionarii din celelalte garnizoane sunt lipsiți de avantajele celor din garnizoanele mari și trebuie să suportе cheltuieli mai mari, pentru a satisface cerințele familiare și sociale (căutarea copililor, căutarea bănușilor, etc.). Penșia pe de altă parte are ca drept egal pentru toți, ca și solda ofițerilor activi.

c) Pensii militare să fie administrate prin Ministerul Apărării Naționale, așa cum a fost stabilit prin legea specială din 1899 și să dispună de o Casă de pensii proprie, care de altfel există deja (Casa Militară de Credit și Astor a Ofițerilor).

d) Dacă cererile rezumate mai sus nu se pot satisface pentru lege care să fie votată de Parlament înainte de 1 Aprilie, să se întocmească un Jurnal al Comitetului de Măsură, care să îmbunătățească penșile procuratorilor, dela 1 Aprilie a. c.; cel puțin așa cum au fost îmbunătățite cu înalta aprobare a Majestății Voastre, prin Jurnalul Comitetului de Măsură din 31 Iunie 1931.

După ce Saveranul — stând tot timpul în picioare — a ascultat și a urmat cu o impasionare atenționată, cuprinsul memorialului și a scuzărilor, apoi înțelegând veritabilele complicațiuni, din partea membrilor delegației, a decisat — după cât am spus reține — următoarele:

Prințea la îndreptățirea Honorarilor militari dela război să se dea în Mă voru prezenta, ceea ce peșea nu trebuie să facă critică Generalul Popovici, fiind vorba de conștientizarea de pe o parte, care înțirvin pentru creșterea și dezvoltarea perspectivei cheltuielilor din constituțiile memorialului, fiindcă suntem totuși și oficial au trăiesc să miză, Vă declar

și armonizarea ce se pregătește a se înălțată, pe cale de loc, fiind o speră de mare costar, nu se va putea realiza așa de curând (1 Aprilie, cum cere memorialul). Demersul de aceasta este a se face în sensul că anul acesta bugetul va fi înălțat cu o cheltuieli foarte însemnată, destinată concentrării pentru instruire a cadetilor de la vază.

„Dar, o amplificare a pensunilor militare cred că se poate face și trebuie să se facă. Pentru aceasta vă propun tot spiritul meu. Desigur nu va pot prezenta cauzătoare că ameliorează se va face. Vă asigur însă că voiș pune tot sufletul pentru ca v'o obțin”.

Aceasta declarație clară, fostă de orice amfizion și de ricală o înțimă a membrilor de ameliorează oficială, și dimpotrivă: săncă, cădă și vibrătoare, a umplut sufletele generalilor cărora Saveranul și se adresa, de o profundă admirație!

Le-a vorbit Regele Țării! Să după vorbe lui pe cât de îndrăgita, pe atât de înțeleptă, ca și după simțămăntul lui, pe cât de alăută pe atât de marțial, cel 6 luni omșii de ieri cari L'au scuzat, în numele pensionarilor militari (ofițeri) din țară au putut doborâ distinsă și de odăi, pe Camaradul lor de nădejde, pe Seful suprem al Armatei, precum și pe Saveranul Țării profund conștient de fuzile constituționale ale actorilor Sale.

Dela întâlnirea sentimentelor convărsitoare de încredere, de recunoștință și de speranță, pe care acceștin audiență în-a produs delegației, aceeași înțirvină din membrii ei poate spune camaradilor, nu poate fi decât: *Regele ne cunoaște adun, Regele s'a leșat și se scrie în vază!* Trăiești Regele!

General Alexe Anastasiu



Monumentul Eroilor – Oarba de Mureș



Cimitirul Eroilor români de la Dalnic